

Hoop en verwachting

Al jong kwam ik er achter wat het verschil was tussen hoop en verwachting of andersom. Vaak ging toen het een niet zonder het ander.

Ik hoopte als kind veel en verwachtte veel.

Al mijn dromen werden waar gemaakt, wel binnen het realistische en verbonden aan leeftijd;

Sinterklaas was een groot feest als klein kind maar de Kerst was ook heel belangrijk.

We waren hecht als gezin en opa's en oma's werden altijd uitgenodigd voor het kerstdiner en cadeautjes.

Ik verwachtte meer, ik wilde diepgang, ja slechts zes misschien zeven jaar oud wilde ik dat het verbonden werd met het Bijbelse verhaal.

Dat was een "dingetje" voor mijn vrijgevochten ouders, zij waren MODERN, hippe opvoeding, maar geen hippies.

Alles moest vrij zijn en vrijblijvend, ik daarentegen had behoefte aan structuur en regelmaat.

Wat vond ik de vakanties een feest; ik wist wat ik kon verwachten en hoopte dat ik gauw weer naar oma kon gaan. Bij oma was alles gepland.

Maandag wasdag, woensdag gehaktdag, zaterdag soep dag enz.

Dinsdag kwam oma haar "hulpje". Zo noemde oma haar hulp in de huishouding.

Ik wist wat ik kon verwachten die dag; geur van boenwas, schoonmaakmiddel zoals bleekwater en andere geurende middelen om de boel stralend schoon te krijgen.

Ik hoopte dat ik het trapje buiten, dat van leisteen was, weer mocht schuren.

Op mijn knietjes, ja knietjes, ik was een tenger, gretig kind, wat niks liever deed dan op mijn knietjes het trapje buiten schuren.

Met zo'n platte borstel zonder steel en een emmer gevuld met sop van groene zeep.

Ik nam dat heel serieus, ik nam alles serieus, nog steeds trouwens.

Een kind, al jong vol plichtsbesef en ook dat nog steeds.

Ik verwachtte dit ook van een ander en hoopte dat dit ook zo was.

Ik hield en houd van tradities en volgde graag mijn principes.

Principes die ik omwille van realiteit steeds heb moeten bijstellen.

Tradities die wat vervaagd zijn, eenvoudigweg omdat ik bijna niemand meer heb die hier aan deel wil nemen.

Mijn moeder is nog steeds zo vrijgevochten en noemt mij liefkozend "haar conservatieve schat", mijn broer, beroepscommando, vindt tradities "logisch" en interpreteert deze op eigen wijze, maar heeft niks met mijn "getrut".

Mijn vader, inmiddels 17 jaar lang al overleden, was hetzelfde als ik. Althans dat hoop ik, het voelde zo.

Wat ik verwachtte en hoopte , een huis vol met Kerst met eigen kinderen en kleinkinderen traditioneel om de boom geschaard met cadeautjes en het verhaal over kerst en de betekenis hiervan te vertellen, is er niet en nooit gekomen.

Wat ik niet verwachtte was dat ik iets anders heb gekregen, iets waar ik nooit op had durven hopen en dat is geluk en tevredenheid.

Liefde zoals hij hoort te zijn comfortabel, uitdagend en met humor
Tevredenheid met alles wat mij geboden is in het leven waardoor grote wensen er niet meer zijn.

Gezondheid die acceptabel genoeg is om mee te leven.

Dat besef ik mij in deze moeilijke tijd al te goed, dat ik een gezegend mens ben en ondanks alles wat ik hoopte en verwachtte wat niet gekomen is heel veel wel heb en daar dankbaar voor ben.

Ik verwacht dat we ooit weer allemaal samen kunnen zijn om te praten, iets te drinken, te creëren of misschien een spelletje te spelen.

Ik hoop dan weer aan alle verwachtingen te kunnen voldoen.
Maar boven alles verwacht ik dat wij nog even volhouden...

Ik hoop dat het ons allen lukt!